

af Bevillingen, og denne nedfattes med dette Beløb tilligemed det Tillæg, han havde faaet efter Sædomsfrivningen. Dette fremkaldte en Forhandling, der er ført deels skriftligt deels mundtligt. Jeg skal kortelig tilføie, at Udsaldet af Afstemningen over dette Forslag blev, at det blev forkastet med 47 Stemmer mod 33, saa at den oprindelige Sum blev staaende. Der blev nu til 3die Behandling stillet et andet Forslag eller rettere to Endringsforslag, som gik ud paa, at den omhandlede Post skulde nedfattes med 741 Rb., og hvis det blev vedtaget, skulde Posten forhøies med 300 Rb. Nedfattelsen af 741 Rb. blev vedtagen med 53 Stemmer imod 23, og som Følge deraf blev Forhøielsen af 300 Rb. eenstemmigt vedtagen. Med Hensyn til selve Sagen er jo den Sum, det dreier sig om, ikke af nogen særdeles Betydning, og det er heller ikke den, der har foranlediget mig til at stille Endringsforslaget; men det forekommer mig, at der ligger i Afgjørelsen af dette Spørgsmaal et Princip, og det er derfor, jeg har meent at burde bringe Sagen frem. Spørgsmaalet angaaer Fortollningen af Loven af 12te Januar 1858, en Lovgivning, som jeg allerede ved flere Leiligheder har hystret om, at jeg anseer den i høi Grad uheldig, ja endog principstridig; den har jo havt en forunderlig Skæbne, som jeg ikke videre skal indlade mig paa. I dens § 15 om den polytechniske Læreanstalt staaer opført, at der til visse der nævnte Embedsmænd bevilges en samlet Sum af indtil 4,100 Rb. aarlig. Det er i Genhold til denne §, at Ministeriet havde opført denne Sum paa Finantslovsforslaget, idet det gik ud fra, at denne Sum var stillet til Raadighed for Regjeringen, og at Regjeringen var berettiget til at fordele denne Sum paa de forskjellige Embedsmænd, der vare nævnte i Paragraphen, eller — saavidt jeg har opfattet det — paa færre, forsaavidt det ikke var nødvendigt at ansætte dem alle. Det maa i saa Henseende bemærkes, at denne Opfattelse af Sagen skriver sig ikke fra en enkelt Cultusminister.

Da Gageloven af 12te Januar 1858 var under Forhandling, blev det udtrykkelig af den daværende Cultusminister udtalt, at en Sum,

der var voteret til flere Embeds- og Bestillingsmænd under Cet, maatte forstaaes paa den Maade, at Ministeriet deri havde en Bemyndigelse til at fordele Summen saaledes, som det ansaae det hensigtsmæssigt. Den sidst afgaaende Cultusminister, der har Sæde her i Thinget, har været af den samme Mening. Da det blev ham bekjendt, at Finantsudvalget i Folkethinget vilde stille det heromtalte Endringsforslag, fandt han sig foranlediget til at tilstille det en Skrivelse, hvori han udtalte sig om Spørgsmaalet. Efter først at have udtalt, at den afgaaende Cultusminister, som af mig anført, havde opfattet Paragraphen paa samme Maade som han, tilføiede han flere Argumenter, at det nemlig kun var den ene Paragraph af bemeldte Lov, § 3, hvori det var udtrykkelig forbeholdt, at Fortollningen kunde ske igjennem Finantsloven, men at forøvrigt, naar der var Spørgsmaal om Fortollningen af nogen af de andre Paragrapher, dette da maatte ske ad den sædvanlige Vej ved en Lovgivningsact; han har fremdeles udhævet, at man, naar man vilde forstaae § 15, da ogsaa maatte se hen til § 9; § 9 angaaer Universitetet og nævner en stor Mængde Embeds- og Bestillingsmænd, som Ministeriet er berettiget til at antage, og hvortil der under Cet er stillet en Sum af 20,000 Rb. til Ministeriets Raadighed; han meente nu, at disse 2 Paragrapher maatte opfattes paa samme Maade, og henviste til Finantslovsforslaget for 1859—60 for at vise, hvor nøie en Forbindelse der var imellem disse 2 Paragrapher, idet en Deel af den Sum, som skulde opføres som Udgift til den polytechniske Læreanstalt, blev opført som henhørende til § 9, „Universitetet“; det findes i de trykte Oplysninger til Finantslovsforslaget, hvor der siges, at der af den bevilgede Sum 4280 Rb. skal fragaae i Genhold til Universitetets Budget Lønning til Mechanikus ved den physiske Afdeling 400 Rb., og Lønning til Betjente ved det chemiske Laboratorium, 982 Rb., i Alt 1382 Rb. Det synes altsaa aldeles klart, at man ikke kan fortolke Paragraphen uden at tage Hensyn til hiin anden Paragraph, § 9, hvortil den aldeles svarer, og det er, saavidt mig bekjendt, ikke benægtet, at en Sum, der er stillet til Disposition til Ministeriet, kan af dette anvendes til